

Kyproksen kiemurat

Olemme saaneet ihmetellä ja naureskella kreikkalaisten menoa. Virkamiehille maksetaan palkan lisäksi korvaus, jos he suvaitsevat ilmestyä työpaikalle. Lisäkorvaus läjähtää, jos joutuu käyttämään työssään tietokonetta. Palkka nousee vielä huomattavasti, jos elättää kotonaan naimatonta tytärtä, minkä takia ikäneitojen osuus kreikkalaisista naisista on tilasoissa yllättävän suuri.

Kannatan vilpittömästi ja jopa aatteellisesti EU:ta. Sen edeltäjän tavoitteena oli sitoa Saksa ja Ranska taloudellisesti niin tiukasti toisiinsa, etteivät niiden johtajat voisi enää sotia toisiaan vastaan. Siinä on onnistuttu. EU:n massiivista hallintoa parjataan. Toimiessaan poliitikkona Jörn Donner kiteytti asian hienosti. Sota Euroopassa olisi monin verroin kalliimpi kuin mikä tahansa EU:n hallinto.

Liikun hyvin paljon Euroopassa EU-jäsenyysneuvottelujen molemmin puolin ja vielä vilkkaammin euroon liittymisemme aikoihin. Miten turhauttavaa olikaan jonotella Euroopan sydämessä pitkissä passi- ja tullijonoissa. Ja miten höhlää oli vaihtaa markkoja vaikka frangeiksi ja maksaa samalla pankeille järjettömiä provisioita.

Nyt saamme kulkea vapaasti ja ripeästi entisten tarkastusporttien läpi. Euroja on aina sopivasti taskussa niin bussilippuihin, pikkuostoksiin kuin juomarahoiksikin. Väitetään, että konnat pääsisivät myös helposti läpi. Ei pidä paikkaansa. Rikollisia ei ennenkään saatu kiinni passi- ja tullitarkastuksissa. Oikeiden roistojen nappaamiseen vaaditaan ihan toisenlaista toimintaa.

Joku laski ennen euron tuloa mukavan esimerkin. Matkailija lähtee Suomesta 1000 mk mukanaan. Hän vaihtaa aina tulevaan euromaahan saapuessaan rahansa maan valuutaksi. Suomeen palatessaan hänellä on vain hiluja taskussaan. Lähes koko summa oli mennyt rahanvaihtajille.

Kaiken tämä myönteisen ohella on myös asioita, jotka harmittavat. Eräs on parlamentin rekkaralli. Ranskalaisten vaatimuksesta koko EU-parlamentti lastataan rekkoihin ja sitten körötellään viikoksi ranskalaiseen pikkukaupunkiin. Strasbourgin aluetta on pompoteltu germaanien ja gallialaisten kesken, ja nyt ranskalaiset haluavat osoittaa, että alue kuuluu lopullisesti Ranskaan. No, rekkarallikin on halvempaa kuin sota.

Toinen oli Kyproksen ottaminen EU:n jäseneksi, vaikka maa on jaettu ja vaikka suhteet kreikkalaisten ja turkkilaisten kesken ovat kuralla. Hyväksyessään Kyproksen jäseneksi EU rikkoi räikeästi poliittisia laajenemissääntöjään.

Kypros on kunnostautunut eritoten mukavuuslippumaana, jossa peritään keveitä veroja eikä olla niin nökönuukia laivojen turvallisuusmääräyksistä. Kypros on muutenkin antanut turvaa maailman konnille ja heidän rahoilleen. Heti euroon liittymisen jälkeen alettiin kuulla juttuja, kuinka venäläiset alkoivat kantaa rahasäkkeitä paikallisiin pankkeihin. Kyproksessa ei kysely.

Neuvoteltu malli kerätä noin kuusi miljardia euroa Kyproksen pankkien tallettajilta tuntui loistavalta ja mitä järkevimmältä ajatukselta. Tiedetään, että kyproslaiset itse ehdottivat tätä mallia. Ketkä ärähtivät? No, ensiksi tietysti venäläiset poliittista johtoa myöten. Onhan se nyt ihan moraalitonta! Sitten kaduille saatiin populistien innostamina tavallisiakin kyproslaisia.

Rationalistia hämmästyttää, miksi talletusveroksi määrättiin sama prosentti sataan tuhanteen euroon asti ja sitten suurempi siitä ylöspäin. Eikö veroa olisi voitu porrastaa tiheämmin tai laskea se progressiivisella matemaattisella kaavalla. Olisin voinut ilmaiseksi rustata helpon ja ymmärrettävän laskentataulukon veron määräämiseksi. Virkailijatkin olisivat osanneet käyttää sitä vaivatta semminkin, kun Kyproksessakin tietokoneen näpelöinnistä saa kai lisäpalkkaa.

pajen